

Uvod

Podrazumeva se da u specijalizovane institucije dolaze za posle ni koji imaju visoke kvalifikacije i potrebna doškolavanja, kao i odgovarajuću bezbednosnu proveru. Specifičnost problematike kojom se specijalizovane institucije bave (npr. visoko tehnološki kriminal) nameće potrebu za uskom specijalizacijom zaposlenih, širim ovlašćenjima i boljom posvezanošću policije, tužilaštva i sudstva. Cilj je, naravno, brže i lakše doći do informacija, započeti istragu, pokrenuti postupak, doneti izvršnu presudu.

Logika formiranja specijalizovanih institucija veoma je slična za svaku ponaosob, kao i obim njihovih ovlašćenja, ali izvesne razlike postoje i to u položaju zaposlenih i kod drugostepene nadležnosti sudova. Specijalizovane institucije

nastaju u okviru redovnih institucija, kao njihova posebna odeljenja ili službe, sa usko određenim poljem delovanja. Takve institucije crpe prava i obaveze iz istih zakona kojima su uređene i redovne institucije, s tim što su im posebnim zakonima

dada i šira ovlašćenja u posebnim zakonom predviđenim situacijama.

Obrazovanje, organizacija, nadležnost i ovlašćenja ovih posebnih jedinica državnih organa definisani su zakonima. U skladu sa većim diskrecionim ovlašćenjima koje imaju, specijalizovane institucije direktno su povezane sa najvišim instancama državnog organa na koje pripadaju.

Za razliku od redovnih institucija, kod kojih postoji određena hijerarhija, specijalizovane imaju mnogo kraći lanac odlučivanja i tzv. linije direktne odgovornosti.

Specijalizovane institucije imaju svoju, usko definisanu, problematiku kojom se bave i u zavisnosti od te problematike, uspostavljena je horizontalna veza između sudske i izvršne vlasti (Ministarstva unutrašnjih poslova). Tako, na primer, za predmete iz oblasti visokotehnološkog kriminala i intelektualne svojine ne postoje

— Posebno tužilaštvo za borbu protiv visokotehnološkog kriminala, Služba za borbu protiv visokotehnološkog kriminala u Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Srbije i Veće okružnog suda u Beogradu za borbu protiv visokotehnološkog

kriminala. U ovoj analizi ćemo, kao primer, koristiti Specijalno tužilaštvo

za suzbijanje organizovanog kriminala, Službu za borbu protiv organizovanog kriminala Ministarstva unutrašnjih poslova i Posebno odeljenje za organizovani kriminal Okružnog suda u Beogradu (u daljem tekstu: Posebno odeljenje).

Idealni tip specijalizovane institucije podrazumeva veliku nezavisnost u radu, široka diskreciona ovlašćenja i direktne linije odgovornosti prema najvišoj instanci u određenoj instituciji. Pomenute elemente u praksi je teško uskladiti

sa neophodnom kontrolom, a da se isto vreme, namerno ili ne, one mogući

i štetno mešanje u rad ovih državnih organa. Što se pravosudnih institucija

tiče, možda bi one trebalo da raspolažu sopstvenim budžetima, o kojima bi

trebalo i same da odlučuju, što kod nas nije slučaj. Apelacioni sud, koji treba

da odlučuje u drugom stepenu, u oblasti dela organizovanog kriminala, još

uvek nije formiran, iako je rok za njegovo formiranje istekao 1. januara 2007. godine. Na kraju, može se reći

da ima dosta prostora za poboljšanje unutrašnje organizacije samih specijalizovanih institucija, kao i

njihovog boljeg međusobnog

povezivanja.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com